

Sygn. akt I C 45/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Strzyżowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący	SSR Anna Piskozub
Protokolant	Sławomir Ciołkosz

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2016 roku w Strzyżowie

sprawy z powództwa S. S.

przeciwko pozwanemu (...) S.A. V. (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda S. S. kwotę 6.182,00 złotych (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt dwa złote), z ustawowymi odsetkami od dnia 19 września 2014 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy w Strzyżowie kwotę 310,00 złotych (trzysta dziesięć złotych), tytułem opłaty sądowej od pozwu, od uiszczenia której powód został zwolniony;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.549,90 złotych, tytułem zwrotu kosztów postępowania;

V. nie obciąża powoda kosztami w zakresie oddalonego powództwa.

Sędzia Sądu Rejonowego

Anna Piskozub

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26 lutego 2016 r., sygn. akt I C 45/16

S. S. wniósł pozew o zasądzenie od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na jego rzecz kwoty 9.600,00 złotych, z tytułem skapitalizowanej renty, związanej

z opieką osób trzecich wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19 września 2014 r. do dnia zapłaty.

Nadto o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa advokackiego.

W uzasadnieniu twierdzeń pozwu podał, że w dniu 17 września 2011 r. pojechał z wizytą do swojej siostry Z. S., która mieszka i prowadzi gospodarstwo rolne w rodzinnym domu w N.. Na terenie tego gospodarstwa rolnego doszło do

wypadku, w wyniku którego powód doznał obrażeń w postaci wieloodłamowego złamania lewego podudzia, które zostało zaopatrzone operacyjnie z zastosowaniem A. S..

Konsekwencją doznanych obrażeń był długotrwały ból i cierpienie, a także niezdolność do pracy.

Dalej powód podał, że charakter doznanego złamania cechuje długotrwały powrót do zdrowia, a z uwagi na dokonane zespolenie kości, jego skutki będzie odczuwał już do końca życia. Podał, że powyższe potwierdza opinia ortopedy traumatologa, sporządzona w sprawie, sygn. akt XIII C 366/13, zakończona prawomocnym wyrokiem z dnia 1 października 2014 r.

Powód podał, że wina oraz związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy działaniem Z. S., a skutkiem w postaci wypadku nie budzi wątpliwości wobec prawomocności wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie z dnia 1 października 2014 r., sygn. akt XIII C 366/13. Pozwany nie wniósł apelacji od w/w wyroku, dlatego jego odpowiedzialność, co do zasady została przesądzona.

Dalej powód podał, że w wyniku przedmiotowego zdarzenia stał się osobą niezdolną do pracy, a ponadto przez ponad pół roku po zdarzeniu był zależny od osób trzecich, tj. żony, która sprawowała nad nim opiekę. Opieka w okresie od 22 września 2011 r. do 15 grudnia 2011 r. sprawowana była w wymiarze 4-6 godzin dziennie, co daje łącznie około 420 godzin. Następnie po zdjęciu gipsu żona powoda opiekowała się nim przez okres około pół roku po około 3 godziny dziennie i w tym okresie opieka sprawowana była co najmniej 540 godzin.

Stawka za jedną godzinę opieki powinna zostać ustalona w oparciu o obowiązujące stawki godzinowe wynagrodzenia niewykwalifikowanej opiekunki (...), które wynoszą około 10 PLN za godzinę opieki.

W piśmie procesowym z dnia 4 listopada 2015 r., k. 52 powód sprecyzował żądanie pozwu w ten sposób, że wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kwoty 6.182,00 złotych, tytułem skapitalizowanej renty, związanej z opieką osób trzecich z ustawowymi odsetkami od dnia 19 września 2014 r. do dnia zapłaty.

Pozwany (...) S.A. V. (...) w W. w odpowiedzi na pozew, k. 12 wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu pozwany zakwestionował roszczenie powoda, co do zasady, jak i co do wysokości. Zakwestionował zarówno zasadność i konieczność sprawowania opieki nad powodem przez osoby trzecie, a także wymiar i zakres sprawowanej opieki.

Podniósł, że zgodnie z art. 6 k.c. na powodzie ciążył obowiązek wykazania i udowodnienia samej szkody, jak i jej rozmiarów, czego powód nie dopełnił w wystarczającym zakresie.

Sąd ustalił:

Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Rzeszowie XIII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S. z dnia 1 października 2014 r., sygn. akt XIII C 366/13, z powodu zawinionego zachowania siostry powoda Z. S., związanego z prowadzeniem gospodarstwa rolnego zasądzone od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. na rzecz powoda kwotę 45.000,00 złotych, tytułem zadośćuczynienia pieniężnego, stanowiącego rekompensatę pieniężną za doznaną przez powoda krzywdę, ból, cierpienie fizyczne i cierpienia psychiczne, będące następstwem wypadku z dnia 17 września 2011 r.

W wyniku przedmiotowego wypadku powód doznał złamania kości lewej goleni. W dniu 20 września 2011 r. powód był leczony operacyjnie, wykonano

u niego otwartą repozycję złamania i zespolono odłamy za pomocą płyty (...). P. zaopatrzone powoda w gips na okres 9 tygodni. Do 21 września 2011 r. powód przebywał w szpitalu, a następnie leczony był ambulatoryjnie.

Do trzech miesięcy od urazu powód odczuwał znaczne dolegliwości bólowe w nasileniu 6 stopni (...), następnie przez okres trzech miesięcy odczuwał ból w nasileniu 5 stopni (...), a przez resztę okresu leczenia 3 stopnie (...).

Przez okres dwóch miesięcy po urazie powód nie był zdolny do samodzielnej egzystencji. W tym czasie leżał w łóżku i przemieszczał się tylko za własną potrzebą przy pomocy kul. Przez następny rok od urazu powód miał znacznie utrudnioną samodzielną lokomocję. Najpierw poruszał się przy pomocy dwóch lasek, a potem przy pomocy jednej laski.

dowód: akta Sądu Rejonowego w Rzeszowie XIII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S., sygn. XIII C 366/13, opinia biegłego sądowego ortopedy traumatologa W. P. z dnia 6 czerwca 2014 r., zalegająca w aktach sprawy o sygn. XIII C 366/13, k. 67 tych akt.

Opiekę nad powodem po wypadku sprawowała żona A. S., która codziennie jeździła do niego, kiedy przebywał na leczeniu szpitalnym. Tam przebywała z nim przez kilka godzin dziennie. Po powrocie ze szpitala żona powoda w dalszym ciągu sprawowała nad nim opiekę. Przez pierwsze 9 tygodni podawała powodowi posiłki do łóżka, które przygotowywała. Pomagała mu też przy toalecie i ubieraniu. Pomagała mu przy przejściu do ubikacji. Po tym czasie w dalszym ciągu sprawowała nad powodem opiekę, pomagając mu podczas kąpieli oraz przy ubieraniu.

dowód: zeznania świadka A. S., k. 29.

Na terenie miasta S. pełna stawka za godzinę usług opiekuńczych świadczonych przez opiekunkę środowiskową wynosi 11,00 złotych. Odpłatność za usługi opiekuńcze naliczana jest procentowo zależnie od dochodu osoby lub rodziny.

dowód: pismo (...) w S. z dnia 24 lutego 2015 r., k. 27.

Po wypadku, w trakcie hospitalizacji w dniach od 17 września 2011 r. do 22 września 2011 r. powód przebywał pod kontrolą i nadzorem, zatrudnionego w oddziale personelu medycznego. Wszelkie czynności pielęgniarские i higieniczne były świadczone przez zatrudnione pielęgniarki. Natomiast bliscy, którzy odwiedzali powoda w szpitalu udzielali mu wsparcia emocjonalnego i świadczyli drobne czynności opiekuńcze w postaci pomocy w spożyciu pokarmów, podania napojów do picia. Opieka nad powodem w tym czasie wynosiła 2 godziny dziennie (6 dni x 2 godziny x 11,00 złotych = 132,00 złotych).

Po opuszczeniu szpitala powód od dnia 23 września 2011 r. do dnia 7 listopada 2011 r. pozostawał z unieruchomioną w opatrunku gipsowym kończyną. Wymagał wtedy opieki ze strony żony A. S., polegającej na pomocy przy podnoszeniu się i przemieszczaniu, wykonywaniu toalety, ubieraniu i rozbieraniu (zwłaszcza dolnej części garderoby), prześcielaniu łóżka, zmiany bielizny pościelowej, przygotowywaniu posiłków, dbaniu o porządek w otoczeniu chorego. Powód w tym czasie wymagał także wsparcia w walce z chorobą.

W tym okresie opieka nad powodem świadczona była przez około 4 godziny na dobę (46 dni x 4 godziny x 11,00 złotych = 2.024,00 złotych).

Po zdjęciu gipsu z kończyny dolnej powód w dalszym ciągu wymagał opieki osób trzecich, jednak był już bardziej samodzielny, dlatego wymagał asekuracji przy wykonywanych przez siebie czynnościach, tj. przy poruszaniu się, podczas kąpieli, przy zmianie bielizny pościelowej, utrzymywaniu porządku najbliższego otoczenia, przy przygotowywaniu posiłków. Powód potrzebował także pomocy przy dowozie na rehabilitację.

W tym okresie opieka nad powodem świadczona była przez około 2 godziny dziennie (180 dni x 2 godziny x 11,00 złotych = 4.026,00 złotych).

Należy zauważyć, że powód do chwili obecnej nie wrócił do pełnego zdrowia. Nadal odczuwa skutki złamania kończyny i ból, zwłaszcza przy zwiększonym obciążeniu nogi i przy zmianach pogody. W dalszym ciągu potrzebna mu jest pomoc ze strony rodziny.

dowód: opinia sądowa biegłej sądowej w dziedzinie pielęgniarstwa J. F. z dnia 18 września 2015 r., k. 44.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów, które zostały wydane przez uprawnione organy i których treść nie była kwestionowana przez strony.

Sąd dał także wiarę opinii biegłej z zakresu pielęgniarstwa J. F. oraz opinii biegłego ortopedy traumatologa W. P., zalegającej w aktach sprawy, sygn. XIII C 366/13, które zostały sporządzone czytelnie, rzetelnie i do których to opinii strony nie zgłosiły żadnych zarzutów.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka A. S. jako logicznym, spójnym i znajdującym odzwierciedlenie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Biorąc pod uwagę powyższe – Sąd stwierdził, co następuje:

Powództwo dotyczące żądania zwrotu kosztów opieki osoby trzeciej nad powodem zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

Odpowiedzialność strony pozwanej w stosunku do powoda S. S. za skutki wypadku z dnia 17 września 2011 r. w N., w gospodarstwie rolnym siostry powoda Z. S. nie była przedmiotem sporu w niniejszej sprawie. Już przed wytoczeniem powództwa w niniejszej sprawie, na podstawie prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Rzeszowie XIII Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w S. z dnia 1 października 2014 r., sygn. akt XIII C 366/13 strona pozwana przyznała powodowi świadczenie w postaci zadośćuczynienia za krzywdę, doznaną w przedmiotowym wypadku.

Roszczenie objęte powództwem znajduje podstawę w art. 444 § 1 k.c., zgodnie z którym w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Dyspozycja tego przepisu obejmuje m.in. koszty opieki nad osobą poszkodowaną, jeżeli opieka osoby trzeciej stała się niezbędna z uwagi na uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia wywołane czynem niedozwolonym.

W sprawie tej zostało wykazane, że powód po wypadku wymagał opieki osoby trzeciej. Przez okres 6 dni podczas pobytu w szpitalu zakres tej opieki wynosił 2 godziny dziennie. Po powrocie z leczenia szpitalnego, do dnia 7 listopada 2011 r., kiedy powód miał unieruchomioną kończynę dolną w opatrunku gipsowym zakres tej opieki wynosił po 4 godziny dziennie. W okresie późniejszym, łącznie z okresem rehabilitacji zakres tej opieki wynosił po 2 godziny dziennie. Na konieczność opieki osoby trzeciej nad powodem wskazała w swej opinii biegła sądowa z zakresu pielęgniarstwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda łączną kwotę 6.182,00 złotych, tytułem zwrotu kosztów opieki z ustawowymi odsetkami od dnia 19 września 2014 r. do dnia zapłaty. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia.

W myśl § 2 cyt. przepisu, jeżeli stopa odsetek nie była z góry ustalona, należą się odsetki ustawowe. Termin wypłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela wskazuje art. 14 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym

zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

Z uwagi na to, iż w aktach szkody, przedłożonych przez pozwanego brak jest dokumentu w postaci zgłoszenia szkody – Sąd ustalając datę wymagalności roszczenia powoda wziął pod uwagę pismo przedłożone przez powoda – potwierdzoną kserokopię zgłoszenia szkody pozwanemu z dnia 11 sierpnia 2014 r. wraz z dowodem nadania (k. 63).

Sąd orzekł na podstawie art. 444 § 1 k.c., art. 481 § 1 k.c.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. Powód uległ tylko, co do nieznaczonej części swych żądań, zatem zasadne było zasądzenie na jego rzecz od strony pozwanej zwrotu całości kosztów procesu i nieobciążanie go kosztami w zakresie oddalonego powództwa. Na koszty procesu poniesione przez powoda w tej sprawie składa się koszt związany ze sporządzeniem opinii w kwocie 332,90 złotych oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1.200,00 złotych, ustalone w myśl § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłata skarbową od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych. Z uwagi na to, iż powód został zwolniony z opłaty sądowej od pozwu (akta sygn. XIII Co 663/14) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sąd Rejonowy

w S. kwotę 310,00 złotych, tytułem opłaty sądowej od pozwu.